ξύρφακα τ' ἄλλον] Quia dixit antè κολοσυρτ, nunc de ſpernenda multitudine iudicum σύρφακα dicit, id eſt, ὄχλον συρφετώδη & ex vilibus apolectis victitare autumat, hoc enim innuit per κηθάριον quod nexile eſt caniſtrum & vile, alij acetaria eſſe dicunt vitilia vnde teſſeras emittunt. Nam Euphronius κήθια vocat quæ aliis πυρβλία. Ait ergo ἐκ κηθαρίου λαγαριζόμενον, id eſt, modicè ſorbentem ex acetabulo & quaſi θηλάζοντα, id eſt, fellantem, tum eſitantem & rodentem fabas vel alia legumina, hoc enim eſt τρωγαλίζοντα vel τραγαλίζοντα. Athenæus etymon nos docuit τ' κηθίς vel κητίου quaſi ἀπὸ τοῦ χέεσθαι quod non ſolùm fundere, ſed capere (ſunt qui κισσύβιον ab eadem origine accipiant) vnde χειὰ latibulum ſerpentibus capiendis, ſic κήθιον quaſi χείτιον eſt τὸ χωροῦν τοὺς ἀστραγάλους quod hic conuenire poteſt, quin & inde κημὸν dictum videri poteſt, etſi nos alibi aliter ἐτυμολογοῦμεν. Hermippus in Diis ſic ad teſſeras vel aſtragalos retulit, καὶ πρὸς κύβους ἔσχηκ' ἔχων κήθιον. Sunt autem qui λαγαρίζεσθαι hic accipiant pro corradere mercedem ex vimineo vaſe, ſed Heſychius videtur audiendus qui fodere exponit, & cubito ilia pertundere. Omnino hoc loco miſeros & pauperes iudices oſtendit. Κόννου ψῆφον] Connus iuuenis fuit citharœdus, alij Connam vt Midam pronuntiant, de quo meminit Cicero in Epiſtolis cùm de Cacephatis agit, eúmque nobiliſſimum fidicinem vocat, quique Socratem docuerit fidibus. Alij Connum quendam ſcribunt dilapidato patrimonio pauperem euaſiſſe, adeóque contemptibilem vt Prouerbio dederit locum, Κόννου ψῆφος. Tamen ſi de fidicine intelligimus puto prouerbium conceptum Κόννου ψόφος, præſertim quum Calliſtratus Parœmiam efferat Κόννου θρῖον, nam θρῖον vel folium ficulnum inanem edit ſonum. Quid ſi autem adluſit Martialis cùm dixit poppyſmata Κόννου? ſed fugitiuus pudor ad Feſcenninam licentiam retrahendus eſt. Hic autem cùm dicit ψῆφον, reſpicit ad ſortes & calculos iudiciales.

Σχόλια. Υδρίας] κεράμινα ἀγγεῖα, ὑποδεκτικὰ τὰ ἔχοντα δύο ὦτα ἔχοντα. Δαπίδας] τὰς ψιλὰς καὶ μὴ μαλλωτὰς δάπιδας λέγουσι. καὶ δάπισι τοῖς τάπησιν. ἐν δὲ τισι τῶν ἀντιγράφων δάπισιν εὑρηται ἐν τῷ Πλούτῳ. οὐδὲ ἐν δάπισιν ἐστι καταδαρθεῖν ἀντὶ τοῦ τάπησιν.

CHRIST. Σὺ δ' ὢν ἄρχεις.] Lege σὺ δὲ γ' ὢν, vt etiam repperi in Veneta editione niſi mauis οἷ δ' ὢν vt referatur ad δίδωσι, nam τοῖς ἐψητοῖσι valet ad coquenda obſonia. Nam τὸ ψόφον piſcis eſt vt ſe-

A pe monuimus, vel quia ἐψητὸ vel quia ὀπτὸ coctum vel toſtum. Cæterùm πιτυλεύειν nihil hic aliud eſſe puto quàm ſatagere & labores anculare multa verſantem & mouentem. Quid ſit πίτυλος diximus ad Euripidem, nempe ſonum ipſum quem remi acti edunt in aquis, vnde vox facta πιτυλίζειν & dicta de piſcibus qui inter vrinandum palpitant, & vt ait Auſonius de lapillis, lucéntque laténtque. Hinc apud Galenum ludum habes & exercitationem quæ fit per συστροφῆς χειρῶν, vocátque
B πιτυλίζειν vt & ἀκροχειρίζειν in libris de quærenda valetudine, dicebatúrque exercitor etiam πίτυλος, nam Scholiaſtes ſic vocat κτυπητὴν φανταστοσκόπον, quod ego refero ad illam ἄσκησιν quæ figuras manuum oſtendebat (niſi apud Scholiaſtem legendum κτυπήτης non κτυπητὴς) Itaque non dubitabo apud Iuuenalem hanc lectionem aſſerere cum Principe Critico. Qui Lacedæmonium pityliſmate lubricat orbem, nam crebra illa manuũ agitatio & geſticulatio læuem & lubricum orbem
C facit, Sic apparet explodendas Grammaticorum opiniones iactabundas, qui aliter in Iuuenale legendum cenſuerunt.

Σχόλια. Πιτυλεύεις.] πίτυλος καλεῖται, ἡ καταβολὴ τῆς κώπης. καὶ κτυπητής. φανταστοσκόπος. καὶ πιτυλίζω ῥῆμα. ὡς τὸ, οἷον ἐστὶν ἰχθύων γένεσιν ἰδεῖν ἐν κολύμβοις πιτυλίζοντα. τοῖς ἐψητοῖσι δὲ τοῖς ἰχθυδίοις.

BISETVS. Πιτυλεύεις.] πίτυλος οἱονεὶ τυπίλος παρὰ τὸ τύπτω. δηλοῖ δὲ τὸ κτύπον. κυρίως δὲ λέ-
D γεται ὁ ἦχος, ὁ ψόφος τῶν ὑδάτων κώπαις βαλλομένων. καὶ τὸ πρὸς κέλευσμα ἐλαύνειν πίτυλος καλεῖται ὅταν οἱ ναῦται ἀλλήλους παρακελεύωσι μιᾷ γνώμῃ ἅμα τὰς κώπας ἐλαύνειν, ἢ τῶν κωπῶν κινήσει ψόφος ἐξεγείρεται. πίτυλος καὶ αὐτὴ ἡ ἐρεσία, ὁ αἱ τῆς ἐρεσίας κῶπαι. λέγεται καὶ πίτυλος ὁ τῶν χειρῶν κρότος. καὶ πιτυλίζειν, τὸ πίτυλον κινεῖν, ὁ ψόφον ποιεῖσθαι. ταῦτα δὲ ἐστὶν ὅτε μεταφορικῶς ὡς ἐνταῦθα λαμβάνεται. ὁ δὲ νοῦς ἐστι, καὶ ἡ σύνταξις αὕτη, Ἐκείνοις, ὧν σὺ ἄρχεις, πιτυλεύεις πολλὰ μὲν ἐν γῇ, πολλὰ δὲ ἐφ' ὑγρᾷ, τουτέστι κατὰ γῆν, καὶ κατὰ θά-
E λασσαν πάντα κινῶν, ταράττων, καὶ οἱονεὶ τύπτων, ἤγουν ἀναγκάζων, καὶ βιαζόμενος, οὐδεὶς δέ σκορόδου κεφαλὴν δίδωσι, τελέσιν οὐδεὶς τῶν ὑπὸ σοῦ ἀρχομένων οὐδὲ μικροτάτην ὠφέλειαν παρὰ σοῦ μὲν πολλοὺς πόνους ἐξαντλήσαντας λαμβάνει. Τοῖς ἐψητοῖσι.] Εὐστάθιος. ἐψητὸς, ὄψου ἕρμα ποιὸν ἐκ λεπτῶν ἰχθυδίων. καὶ ἐψητοὶ κλησιωτικῶς ἰχθύδια ὑπολειπόμενα ἐν διώρυξιν ἐν τῇ τοῦ Νείλου ἀμπώτει. ταῦτα δὲ οὕτω λεπτέον, οὐδεὶς οὐδὲ σκορόδου κεφαλὴν δίδωσι πρὸς τοὺς ἐψητοὺς, ἤγουν ἰ-
F χθύδια ἀρτύειν.

Φι. Μὰ Δί' ἀλλὰ παρ' Εὐχαρίδου καὐτὸς τρεῖς ἀγλῖθας μετεπεμψάμην.

PH. Imò Eucharides bulboſa mihi tria poſcenti allia miſit,

Αλλ' αὐτήν μοι τὴν δουλείαν οὐκ ἀποφαίνων, ἀποκναίεις.

Sed me excrucias qui iamdudum exſpecto vt ſeruum eſſe probes me.

Βδ. Οὐ γὰρ μεγάλη δουλεία 'στὶν, τούτους μὲν ἅπαντας ἐν ἀρχαῖς

BD. Non ſeruitium hoc cenſes, hoſce magiſtratum ſic gerere omnes,

Αὐτούς τ' εἶναι, καὶ τοὺς κόλακας τοὺς τούτων, μισθοφοροῦντας.

G *Ipſoſq; & adulatores horum blandos præmia ferre?*

Σοὶ δ' ἤν τις δῷ τοὺς τρεῖς ὀβολοὺς ἀγαπᾷς. οὓς αὐτὸς ἐλαύνων,

Tibi ſed ſatis eſt tres accepiſſe obolos quos ipſe labore

Σχόλια. Αγλῖθας.] αἱ κεφαλαὶ τῶν σκορόδων. ἐξηγεῖται δὲ τὰς ἀγλῖθας. προείπε γὰρ, οὐδεὶς οὐδὲ σκορόδου κεφαλὴν τοῖς ἐψητοῖσι δίδωσιν. εὔηθες δὲ καὶ τὸ μετέπεμψα ἀντὶ τοῦ μετεπεμψάμην. Εὐχαρίδης δὲ, ὄνομα σκορο-